

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Štajerskim Slovencem.

× Šeststoletnica, katero letos obhajajo notranje-avstrijske dežele, v katerih prebiva večina Slovencev, bode slovenskemu narodu ne samo prijetni povod, svojemu preljubljenemu vladarju skazati neomahljivo zvestobo in udanost, ampak mu bode privikršt omogočila, pred vsem svetom konstatirati, da od Spielfelda do Adrije je zemlja slovenska. Na Kranjskem, kjer so vsi občinski odbori od glavnega mesta ljubljanskega do poslednje vasi narodni in kjer je, izvzemši Kočevsko, cela dežela slovenska, se ne dá zatajiti ali umetno zakrivati narodnostni značaj.

Na Štajerskem razmere neso tako ugodne. V mestih prevlada še zmirom nemški ali boljše rečeno nemškutarški element s fanatično-nemškovalnimi župani, le večina okrajnih zastopov in odbori kmetskih občin so slovenski. A ravno v kmetskih občinah in slovenskih trgih prebiva nad 400.000 Slovencev in taka masa se ne dá ignorirati, tem manj, ker so Slovenci od nekdanj najlojalnejši Avstrijci in bodo pribiteli od vseh stranij in najdaljeje vasi, da vidijo in v obličje spoznajo svojega cesarja in gospoda.

„Slovensko društvo“ v Mariboru je že pri dveh shodih, v Celji in v Šoštanj, dobilo nalogo preskrbeti, da bodo Slovenci dostojno praznovali šeststoletnico. Tačas še ni bilo znano, ali se bode cesar zvonaj Gradca mudil še v katerem drugem kraju na spodnjem Štajerskem. Zdaj pa se vé, da cesar ne gre naravnost iz Gradca v Ljubljano, ampak da se bode mej potom ustavil v Mariboru, v Ptuj, v Slovenski Bistrici, kjer si hoče ogledati vojaške postaje, in v Celji. Tudi v Spielfeldu bo izstopil, da se pelje v Strass in morda v Radgono, v Pragarskem pa na ogrsko progo v Ptuj. Iz postaje slovensko-bistriške se pelje v mestice; najbrže bo vlak postal za trenotek v Poljčanah, v

Laškem Trgu in gotovo na Zidanem Mostu. Štajerski Slovenci bodo tedaj imeli na mnogih krajih priliko pozdravljati svojega vladarja.

„Slovensko društvo“ pa bi imelo pretežavno nalogo, ko bi moralo samo skrbeti za dostojno udeležbo Slovencev na vseh teh krajih. Treba je, da se povsod postavijo lokalni odbori, kateri imajo pred vsem skrbeti, da se pri oficijelnih aktih in predstavah Slovenci ne prezirajo.

Cesar pride v torek 10. julija proti večeru v Ljubljano. Za Štajersko ni še znano, koliko časa se misli muditi v vsacem kraju. Najbrže bo 9. julija v Mariboru in Ptuj, 10. v Slovenski Bistrici in v Celji, kjer ostane gotovo več ur, kjer si bo tudi ogledal črnično cinkovo tovarno. V vseh krajih, kjer se cesar ustavi, vzprejme zastopnike duhovništva, državnih in avtonomnih oblastij, potem razna društva, na primer: gospodarska, dobrodelna, sploh vsa razun političkih, obiskuje navadno šole in cerkev in pregleduje vojake.

V Spielfeldu se bo zbiralo ljudstvo iz vseh sosednjih župnij, nemških in slovenskih, z duhovenstvom, učiteljstvom in šolsko mladino. Tjakaj spadajo vse župnije in šole do Pesnice. V Mariboru utegne cesar prenočevati. Prebivalci mariborskega, sv. lenarškega, slovenjegraškega in marenberškega okraja se bodo sprejema v Mariboru udeleževali. V Pragarskem je središče za občine iz polja in nekatero pod Pohorjem: Fram, Zgornja in Spodnja Polskava. Na slovenje-bistriškem kolodvoru bode čakalo duhovenstvo s prebivalstvom in šolsko mladino črešnovske in laporske fare, v Slovenski Bistrici pa bo shod za južne Pohorce do Konjic. Ker spadajo Konjice pod okrajno glavarstvo celjsko, bo menda oficijelni sprejem vseh konjiških oblastij v Celji. V Ptuj bo zbirališče za ptujsko in ljutomersko okrajno glavarstvo, v Celji za celjsko s šoštanjanskim okrajem, v Zidanem Mostu pa za sevniški in breški okraj.

Iz tega načrta se vidi, kje bo treba lokalnih odborov in kje se ima zbirati ljudstvo vsacega okraja. Povsod bodo tisočerni slava- in živio-klici pokazali cesarju, kako srčno udani da so Slovenci Njemu in Njegovej preslavnej rodbini, kako srečne se čutijo, da mu morejo izjaviti svojo hvaležnost in popolno zaupanje v njegovo očetovsko skrb za vse narode.

Spoznavajmo jih.

V krasnej komediji Molierovej „les Precieuses“ nastopi prismojeni sluga La Grangev pod imenom markiza de Mascarillas ter pri dveh prenapetih ženskah zavoljo budalastega svojega obnašanja in zato, ker vse, kar ima na sebi, v jednomer hvali, vzbudi občudovanje, katero traja tako dolgo, dokler ne pride njegov gospodar, ki mu s palico našteje nekoliko gorkih po hrbtu.

Temu markizu de Mascarillas podobni so naši nemškutarji; kajti isto tako, kakor on, delajo se tudi ti smešne v očeh vsacega razumnega človeka in le ljudje brez razboritega znanja in brez pravega pojma o značaji, ki so podobni historično-romantičnim deklicama Molierovima, morejo še nad njimi najti neko dopadajenje. Kdor pa si to svojat od blizo in natančno ogleda, prišel bode do spoznanja, da pri njej ni nič pristnega, nič občudovanja vrednega, nič nenavadnega; temveč vse le prosta prevara smislov, na nevednost občinstva preračunjeno početje in ostudna samohvala.

Da taka stranka mej nami eksistira, je sploh nenaravno; kajti mej narodom živeti a proti istemu narodu nekazneno na vse mogoče infernalično hudobne načine delovati, ter ne samo protiviti se mu v fizičnem njegovem razvitku, temveč zavirati ga tudi v njegovem duševnem napredku: to je nekaj takega, kar se da primerjati le parasitskemu življenju v živalstvu. Žal! da zgodovina na mnogih listih obširne svoje knjige hrani žalostne dokaze o tem, kako je enakim kvariteljem človeške družbe, temu

LISTEK.

Asja.

(Povest. Ruski spisal Turgenjev, poslovenil J. P.)
(Dalje.)

VIII.

Gagin me je prijazno sprejel in obsul z laskavimi očitani. Asja se je pa kakor nalašč in brez vsacega povoda glasno zasmejala, in po svoji navadi brž zbežala. Gagin je nevoljno zamrmral za njo, da je neumna, in poprosil mene, da bi jej ne zameril. Reči moram, da sem bil jezen na Asjo; že tako mi ni bilo vse prav, sedaj pa še ta nenaravni smeh in to čudno obnašanje. Vender sem se udal, kakor bi ne bil zapazil ničesar, in pripovedoval sem Gagu podrobnosti svojega malega potovanja. Najini pogovor bil je brez vsake zveze; Asja prišla je v sobo in z nova zbežala; naposled sem objavil, da imam jako nujno delo, in moram domov. Gagin me je nekaj časa zadrževal, potem me pa ostro pogledal in se ponudil, da me spremi. V prednji sobi

stopila je nenadoma Asja k meni in ponudila mi roko; rahlo sem stisnil njene prste in lahko se jej poklonil. Z Gaginom prepeljala sva se čez Reno in prišla do priljubljenega mi jésena s podobo Matere Božje, usedla sva se in občudovala lepo okolico. Važen razgovor unel se je mej nama.

S prva spregovorila sva le malo besedij, potem pa sva utihnili in gledala na svitlo reko.

— Povejte mi, spregovoril je najedenkrat Gagin in se prijazno nasmehnil: — kako vi mislite o Asji? Kaj ne, da se vam zdi malo čudna?

— Uganili ste, odgovoril sem iznenaden, — kajti nesem pričakoval, da bo začel govoriti o tem.

Treba jo do dobrega poznati, da bi mogli prav soditi o njej, nadaljeval je on: — ona ima dobro srce, pa jako čudne muhe v glavi. Težko se je sprijazniti z njo. A tega jej ne boste zamerili, ko izveste, kako je bilo njeno življenje . . .

— Njeno življenje? pretrgal sem mu besedo. Mari ona ni vaša . . .

Gagin me je pogledal.

— Morda že mislite vi, da ona ni moja sestra . . . ne, nadaljeval je, ne zmenec se za mojo

zadrego: — ona je prava moja sestra, hči mojega očeta. Jaz vam zaupam, zato povem vam vse.

„Moj oče je bil jako dober človek, umen in izobražen — a nesrečen. Usoda ni postopala z njim huje, kakor z marsikaterim drugim; a on ni prenesel njenega udara. Ženil se je zgodaj iz ljubezni; njegova žena, moja mati, mu je pa zgodaj umrla, jaz sem bil takrat še le šest mesecev star. Oče odpeljal me je na deželo, in celih dvanajst let ni šel nikamor. On sam se je pečal z mojo odgojo, in nikdar bi se ne bil ločil od mene, ko bi njegov brat, moj strijc, ne bil prišel jedenkrat na naš dom. Moj strijc bival je v Petrogradu, imel je dosti dobro državno službo. Strijc je trdil, da je škodljivo dečku mojih let živeti v po polnej samiji, in če bom imel takega žalostnega in molčečega učitelja, da bom zaostal za svojimi sovrstniki in se bo še po vrhu spridil moj značaj. Oče se je dolgo ustavljal bratovim svetom, naposled se je vender udal. Plakal sem, ko sem se ločil od svojega očeta; ljubil sem ga, dasi ga nikoli nesem videl smijati se; a v Petrogradu pozabil sem kmalu naše dolgočasno in žalostno gnezdo. Stopil sem v kadetsko šolo, in iz nje v gardin polk.

kvasu neznačajnosti, o raznih časih in pri raznih narodih bilo mogoče razviti in razprostraniti pogubno svoje delovanje.

K temu je, seveda, največ pripomogla indolencija dotičnih krogov in narodov, in baš pri nas imamo temu narodnemu zlu — katerega je pač podpirala tudi po raznih vladah gojena nevednost — pripisovati oni, do poslednjega časa vzdržavani upliv, katerega je nemškutarska stranka po vsej krivici imela na javno življenje in delovanje po deželah, po katerih stanujejo v ogromni večini in v kompaktni masi Slovenci. — A če se na zelenem lesu kaj tacega godi, ali se imamo čuditi, da se tudi na suhem?

Če je v Ljubljani, v prvostolnici naše, v kateri se zbira inteligencija vsega naroda, nemškutarija cvetela, ali naj se pritožujemo o tem, da se po družih krajih naše lepe domovine ni mogla streti glava tej ostudnej kači?

In res, sramotno je bilo ono trinajstletno gospodarstvo nemškutarske svojati nad ljubljanskim mestom; sramotno zato, ker ni bilo utemeljeno na kake uspehe, temveč podprto jedino na nebriznost prebivalstva, protekcijo vlade in jezičavo zgovornost à la marquis de Mascarillas. Slepiti meščanstvo s tem, da se je vsaka najneznatnejša stvar proglasila za velikansko affairo; metati jim pesek v oči s tem, da se je vsako posipanje ulic razglašalo za veliko pridobitev; delati reklamo s tem, da so se za najvažnejše zadeve izbirali odseki ad hoc, o katerih delovanji pa kasneje navadno ni bilo ničesa čuti; sklepati v imenu mesta pogodbe, ki so istemu na kvar, pri tem pa javnosti zamolčavati vse podrobnosti o njih, ter sans gène hvaliti svojo gospodarsko modrost po vseh pristopnih jim javnih glasilih: — to je bilo nekako v kratkih potezah narisano poslovanje nemškutarskega mestnega zastopa ljubljanskega. Za vse drugo se ta gospoda ni zmenila. Prave koristi ljubljanskega mesta in njegovih prebivalcev bile so jim vedno deveta briga, in njihov župan se je gotovo zanimal mnogo bolj za sporočila, ki so prihajala z južno-afriškega bojišča, ko za pritožbe prebivalcev „črne prsti“ ljubljanske.

Temu pa so ti gospodje ostali vedno še zvesti. Z isto — rekel bi nonchalantno — vnetostjo, ko ob času svoje slave, udeležujejo se tudi sedaj mestnega gospodarstva, in meščanstvo ljubljansko ima se z obzirom na sedanje neugodne strankarske razmere v ljubljanskem mestnem zastopu zahvaliti le onim someščanom nemškutarske stranke, ki zavirajo mestnega zastopa poslovanje, da se mnogokrat najvitalnejše interese mesta tikajoče se zadeve ne morejo točno in povoljno rešiti. Dokaz temu je nekleptnost včerajšnje seje.

A to gospodo vender ne moti, da vedno in povsod svoje postopanje hvalijo, svojo modrost drugim v občudovanje priporočajo, svojo požrtvovalnost v tako živih barvah slikajo. Volci ljubljanski! Vi pa njihovo postopanje sodite in obsodite!

Vsako leto prišel sem za nekaj tednov na svoj dom, in vsako leto našel sem svojega očeta bolj žalostnega in bolj zamišljenega. Slednji dan šel je v cerkev, in skoro nič ni govoril. Ko sem zopet jedenkrat prišel domov (bil sem že čez dvajset let star), vidim pri nas doma suho, črnelaso deklico kakih desetih let — Asjo. Oče mi je rekel, da je sirota, in jo je vzel, ker nema kaj jesti, — prav tako se je izrazil. Jaz se nesem zmenil dosti za njo; ona bila je divja, nagla in molčeča kakor zver; brž ko sem prišel v priljubljeno sobo svojega očeta, veliko in temno, kjer je umrla moja mati, priskakala je za menoj in zlezla na naslonjač, potem pa poskočila na omaro za knjige. In cela štiri leta potem zadrževala so me službina dela, da se nesem mogel vrniti domov. Dobival sem od očeta vsak mesec kratko pisemce: o Asji je le redkokedaj kaj omenil, in to le mimogrede. Imel je že nad petdeset let, a bil je videti mnogo mlajši. Pomislite, kako sem se prestrašil: ko še nesem ničesar slutil, dobim od oskrbnika pismo, v katerem mi naznanja, da je moj oče zbolel na smrt in me prosi hitro priti domov, če hočem še govoriti z njim. Hitro sem odpotoval, in našel sem očeta še živega, a že v poslednjih zdih-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. aprila.

Iz Prage se poroča, da je poročevalec šolskih stvari pri českem namestništvu, svetovalec German, premeščen k naučnemu ministerstvu, kjer se mu bode izročil departement za ljudsko šolstvo, katerega vodi sedaj ministerijalni svetnik Hermann „N. Fr. Pr.“, ki prinaša to vest, pravi, da se je to zgodilo zato, da postanejo česki poslanci bolj voljni nasproti noveli šolske postave.

Odbor srbskega cerkvenega kongresa v Karlovcih končal je koncem pretečenega meseca svoja zborovanja. Najglavnejši njegovi ukrepi so: poročilo o ustanovitvi nove cerkvene občine v Varaždinu vzelo se je na znanje; profesorjem teologije dovolil se je honorar v polovici njihovih dohodkov. Gledé sklicanja cerkvenega kongresa, katero je zahtevalo 51 cerkvenih občin, se je sklenilo, da se imajo vsi v peticih navedeni razlogi, kateri govoré za sklicanje zbora, zbrati v posebno peticijo, katero naj bi vladi predložila deputacija odbora, obstoječa iz škofa Stojkovića-a, dr. Subotić-a in dr. N. Maksimovića-a. Kot pričetek zborovanja priporoča se Spasovo (7. junija). Konečno se je obravnaval statut o volitvi metropolita ter se je vzprejel oni iz l. 1874 s spremembami, katere je zahtevalo ministerstvo.

Vnanje države.

Londonska „Correspondenz“ trdi, da se je mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo sklenila zveza, o kateri priobčuje tako: „Te le so podlage, na katerih se je dogdalo sporazumljenje mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo, katero je omenjal minister Mancini v svojem govoru s 13. p. m.: Italija se obveže, da se ne bo le z največjo skrbnostjo ogibala vsakega povoda, ki bi jo utegnil zaplesti v vojno s Francijo, nego da se ima na vse mogoče načine pobriniti, da si ohrani prijazne odnose s to državo. Avstrija in Nemčija objubiti jednako. Ako pa bi Francija jedno imenovanih zveznih vlastij napadla, morate ostali dve napadenej pripomoči, kakor da bi sami bile napadene. Ako bi bila jedna iz teh zveznih držav iz katerih koli vzrokov prisiljena vojevati se s kako drugo tujo vlastjo, dano je obema ostalima državam na prosto voljo biti neutralnima; nikakor pa se ne smeti zvezati s sovražno vlastjo.“ — „Italie“ pa zanikuje obstanek zvezne pogodbe mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo. Rečeni list le pravi, da so se zadnji jesen menjali trije soglasni zapisniki, v katerih se te tri države obvežejo, da bodo v štirih bodočih letih v določenih posameznih slučajih postopale jednotno.

Črnogorska vlada pozvala je vse v Skadru bivajoče Črnogorce, da naj glede na svojo varnost takoj zapuste ta kraj in se podajo na črnogorsko zemljo. Večina Črnogorcev udala se je temu pozivu. — V Skader dosevši maršal Mustafa Assim je dal oficijalno oklicati, da je njemu naloženo skrbeti za strogi red, in v okom priti vsem razprtijam s Črnogorci, ter da bode to svojo nalogo izvrševal z vso resnostjo. Ta oklic je baje pomirujoče uplival na razburjene duhove.

„Pol. Corr.“ prinaša vest iz Belgrada, da je soglasno izvoljeni metropolit Theodozij Mraović že zadobil kraljevo potrjenje in se poda v Karlovice,

ljejih. Silno se me je razveselil, objel me je s svojima suhima rokama, dolgo me je gledal s posebnimi pogledi, in moral sem mu obljubiti, da spolnim njegovo poslednjo prošnjo, ter velel je staremu slugi pripeljati Asjo. Starec jo je pripeljal, a komaj je stala na nogah in vsa se je tresla.“

— „Tukaj ti, rekel je s težavo oče: — izročim vsojo hči — tvojo sestro. Vse boš zvedel od Jakoba in pokazal je na slugo.

„Asja je zajokala in padla z obrazom na posteljo . . . Čez pol ure je oče umrl.

„Zvedel sem, da je bila Asja hči mojega očeta in Tatjane, bivše hišine moje pokojne matere. Živo še pomnim to Tatjano, njeno lepo postavo, prijetni, strogi in umni obraz z velikimi očmi. Slovela je za prevzetno in ošabno dekle. Kolikor sem mogel zvedeti od Jakoba, zaljubil se je v njo moj oče nekaj let po materini smrti. Tatjana takrat že ni bivala v gospodskem domu, a pri svojej omoženej sestri, kravarici. Moj oče se je silno navezal na njo, in po mojem odhodu z doma jo je hotel celo vzeti, a ona sama ni dovolila v to, dasi jo je silno prosil.

— „Ranjca Tatjana Vasiljevna, tako mi je pravil Jakob, stoječ pri vratih, in roke na hrbtu

kjer ga bode posvetil patrijarh Angjelić in škofa iz Novega Sada in Temešvara. Po njegovem povratku se bode sešla sinoda, katera bode pod predsedstvom novega metropolita volila škofe. Razmetropolitu Mihaelu odkazal se bode samostan za bivanje. — O osebi novega metropolita poroča „Pol. Corr.“, da je rojen v južnej Ogrske in je zelo izobražen mož. Politična smér njegova je zmerno naprednjaška. Kot profesor na belgrajskem seminaru pridobil si je mnogo zaslug. Obče se hvali njegovo dobro srce in njega odkritosrčnost.

Dopisi.

Z Dolenjskega 1. aprila. [Izv. dop.] V imenu resnice in pravice prosim Vas, da sprejmete sledeče vrstice:

V šte. 70. od 28. marca 1883 objavili ste na zadnji strani Vašega cenjenega lista popravek, v katerem se izjavi več (?) pri veselici v Zatični navzočnih gostov, o kateri je bil priobčen dopis z Dolenjskega v 66. šte. „Slov. Naroda“, „da je bil gospod davkar Lillegg po krivičnem napaden, ker omenjene veselice ni nikdo drugi aranžiral, nego krčmar Fritz sam, da se cesarska himna sploh ni svirala, najmenj pa pri prihodu katerega koli gosta in da v občé ni bilo najmanjšega škandala.“ Po tem popravku ste morebiti Vi, častiti gospod urednik in marsikateri č. bralec Vašega lista mislili, da Vas je dopisnik napačno informiral; zato si dovolimo na dotični popravek sledeče odgovoriti:

Vse, kar je bilo v dopisu z Dolenjskega od 19. marca v šte. 66. „Slov. Naroda“ o veselici iz Zatičine pisano, je čista in gola resnica, kar moremo vsaki čas z merodajnimi pričami dokazati. Radi bi poznali tiste goste, kateri v omenjenem popravku trde, da se cesarska himna na dotičnej veselici pri prihodu nekega gosta, ki je po polnem persona privata, ni svirala. Ti gospodje morebiti sedaj, ko je vsa stvar prišla na dan, o tem nečejo ničesa vedeti. Jedini, ki bi ne mogel potrditi, da se je cesarska himna svirala, je neki gluhonemi gospod, kateri je bil tudi na dotični veselici navzočen, drugi pa to vsi vedó in prepričani smo, da se bodo tudi tako izjavili, ako c. kr. davkar Alojzij Lillegg to zahteva.

V popravku stoji tudi belo na črnem tiskano, da c. kr. davkar Lillegg ni aranžiral veselice. C. kr. davkar Lillegg je uredoval plesne točke, zapovedoval in komandiral na veselici; njegov sin pa je pisal vabila na veselico. — Gospoda, kdo je tedaj bil aranžer? To se pravi resnici v obraz bití. Jasno je kot beli dan potem, kar smo tu naveli, da je bil c. kr. davkar Lillegg aranžer, a sedaj, ko je ta stvar splošno znana, skriva se za hrbtom krčmarja Fritza, ki naj bo njegov „strohmandl“. Tudi to moremo dokazati. Hvala Bogu, tudi vabilo moremo reproducirati!

Več gostov (?) tudi trdi, da se cesarska himna sploh ni svirala. Gospoda! Resnica nam bodi sveta!

držeč: — je znala vse dobro presoditi, in ni hotela napravljati zoprnosti vašemu očetu. Kako bi jaz mogla biti vaša žena? kakšna gospa bi neki bila? tako je vedno govorila. — Tatjana se še potem ni hotela preseliti v našo hišo, temveč bivala je dalje pri svojej sestri z Asjo. V otročjih letih videl sem Tatjano samo ob praznikih v cerkvi. S temnim robcem na glavi in z rumenim šalom na plečih stala je mej ljudmi zraven okna; — ponižno je molila in priklanjala se po starem. Ko me je strijc odpeljal v mesto, bila je Asja še le dve leti stara, in v devetem letu je zgubila svojo mater.

„Ko je umrla Tatjana, vzel je moj oče Asjo k sebi. Že prej je bil izrekel željo, imeti jo pri sebi, pa Tatjana mu je to odrekla. Pomislite, kaj se je vse zgodilo z Asjo, ki je prišla v gospodsko hišo. Še zdaj ni pozabila tega trenutka, ko so jej prvič oblekli svilnato obleko in jej poljubovali roke. Mati, dokler je živela, držala jo je jako strogo, pri očetu je pa uživala popolno svobodo. On jo je strastno ljubil, ničesar jej ni odrekal; štel se je v duši krivega pred njo. Asja je hitero razumila, da je ona glavna oseba pri hiši, vedela je, da je gospodar njen oče; kmalu je spoznala njen lažnjivi

Mi še jedenkrat trdimo in bomo dokazali, da se je cesarska himna svirala pri prihodu nečega gosta. Kako morejo gospoda od nasprotne strani to zanikati. Kedaj se cesarska himna svira in se naj svira, tu ne bomo razpravljali, ker to gospoda sami vedo. Le to bomo rekli, da se je cesarska himna igrala pri prihodu neke privatne osebe, kar pa ni na noben način pripuščeno. Mi ne trdimo, da je c. kr. davkar Lillegg nalašč in zategadelj igrati dal cesarsko himno, da bi se persifirala; mi celo tega ne mislimo. Stori je to morebiti, da bi se novo došlemu gostu še bolj prikupil. Da je pa to velikanska breztaktnost c. kr. uradnika Lillegga bila, da je bilo to nespodobno, o tem gotovo ne bode živa duša dvomila. Gostje so mrmrali in obsodili ta čin. Ako pa, gospoda, to ni škandal, kaj pa Vi imenujete sploh škandal? Škandal je, gospoda, pa tudi to, ako kdo zanikuje, kar se je vršilo in za kar imamo tehtne priče.

Nikar ne mislite, gospoda, da smo denuncijanti: ta stvar zgodila se je javno — zato se je tudi javno grajala.

Po tem, kar smo tu razvili, dokazali smo, da je dopis z Dolenjskega od 19. marca imel samo resnične stvari in nobene laži. Gospoda, laži si ne damo očitati! Facta loquuntur! — Dopisu z Dolenjskega dostaviti moramo le še to, da so se dotične veselice udeležili c. kr. uradniki davkarije iz Zatičine, učitelji in druga gospoda iz okolice, izimši c. kr. okrajnega sodnika in c. kr. okrajnega adjunkta v Zatičini, in da je gost, kateremu se je igrala himna, plačal potem za šampanjca. (Morebiti je bilo hrepenenje po šampanjcu motiv, da se je svirala himna.)

Nedoumno se nam tedaj zdi, kako je moglo več (?) gostov javno izjaviti se, da je dopis z Dolenjskega neresničen. Sicer dovolimo si tu opozoriti na to, da se nam malo čudno zdi, da je več gostov poslalo dotičen popravek; po našem mnenju k večjemu c. kr. davkar Lillegg sam. Mi že danes tu trdimo, da se bodo drugi gostje vse drugače izjavili o tej aferi, kadar bode treba.

Koncem pa c. kr. davkarju Lilleggu samo še to: Ako mislite, da se je Vam krivica godila, da je dotični dopis z Dolenjskega neresnične stvari o Vas poročal, tedaj dobro veste, kje si morate iskati zadostitve. Mi se ne ustrašimo nobene pravde!! Pred sodiščem smo pripravljeni s klasičnimi pričami dokazati, da se je vse tako vršilo na omenjeni veselici, kakor je poročal „Slovenski Narod“! Pošten mož si ne da očitati laži! Da se srečni in veseli vidimo pri Filipih!

Mi smo bili in smo vedno tega mnenja, da se naj da cesarju, kar je cesarjevega, Bogu kar je božjega, prijatelju ali pa gostu, kakor že hočete imeti, kar je prijateljevega!

položaj; samoljubje se je v njej silno razvilo, nezakupnost tudi. Hotela je (to mi je sama priznala) prisiliti ves svet, da bi pozabil njen rod. Včasih se je sramovala svoje matere, druge krati se je pa zopet sramovala tega svojega napačnega sramovanja, in ponášala se ž njo. Vi vidite, da je mnogo vedela in ve, kar bi ne smela v njenih letih... Ali je ona kriva tega? Mlade sile so v njej oživele, kri jej je kipela, a ni bilo nobene roke, ki bi jo bila vodila... Popolna neodvisnost v vsem! Ali se mari to lahko prenaša? Ona ni hotela biti slabša od družih gospodičen. Poprijela se je branja. Kaj je to moglo biti slabega? Nepravilno začeto življenje razvijalo se je nepravilno, a srce se jej ni popačilo in um se jej je tudi ohranil.

„Tako dobil sem petindvajsetletni mladenič v oskrb trinajstletno deklico. Prve dni po očetovej smrti se je kar stresla, ko je zaslišala moj glas, moje prijazne besede so jo le užalile. Le počasi se me je privadila. Ko se je pa prepričala, da jo priznavam za sestro in ljubim kakor sestro, se me je pa krepko oklenila: v njej se nobeno čustvo ne razvije le na pol.

(Dalje prih.)

Še jedenkrat pa opozorimo slavno vladu, naj vender malo pogleda v nekdanji Vesteneckov okraj. Toliko v odgovor in v obrambo našega poštenja.

Vaš dopisnik z Dolenjskega.

Iz Litije 3. aprila. [Izv. dop.] Jedinjati pot do izomike je nedvojbeno šola. Ta vzprejme v svoje naročje mlado, jako malo razvito bitje, da je goji in vsestransko izomika. Kakšne težkoče pa so spojene z učenjem, s šolanjem, to znano je le njemu, katerega so Bogovi odločili učiteljem. Pa namen mi ni, govoriti ali baviti se s posamičnimi ovirami sedanjega šolstva; omenjam le jedno in ta je — revščina. Marsikateri stariši so dobri prijatelji nove šole, da jedina želja jih je, svoje otroke dobro izučiti, da bi kedaj lahko pošteno živeli ter si zagotovili boljšo bodočnost, nego bila je njih preteklost. Manjka jim le v to potrebnih pripomočkov — tare jih revščina. Dosihdob pogrešalo pa se vender ni še darežljivih, usmiljenih src, da podpirajo take sirote v največjih stiskah. Radostnim srcem javiti mi je, da ravno mali trg Litija broji precejšnje število gospij in gospodov, ki smejo se šteti v prvo vrsto šolskih prijateljev.

Kljubu temu, da so se ponavljale že tolikokrat veselice na korist revnej šolske mladini, da bi si človek kmalu ne upal izustiti besede v to svrhu, naklonili so na Belo Nedeljo premnogo lepih daril za tombolo, celo taki, kateri neso bili prošeni ter pripomogli tem potom do znatne vsote, (81 forintov) katera je odločena dobrodušnim namenom. Slava takim podpirateljem. Tomboli sledila je šaljiva igra „Eno uro doktor“. Igralo se je izborno, kar bi od mladih, neizkušenih močij nikdar pričakovali ne bili. Oglejmo si nekoliko posamične osebe.

Doktor, g. Gabršek, je kakor nalašč za ta posel. Prav primerno se je obnašal svojemu težavnemu poklicu, da ga celo šaljivi Škrjanec ni spravił z resnega stališča. Škrjanec, g. Šušteršič, je že tako povsod poznat in vsakdo ve ceniti njegovo zmožnost, kdor je kedaj imel priliko opazovati ga v ljubljanskem gledališču. Vzbudil je največ smeha, kar je samo ob sebi umevno. Ančika, gđc. Kristina Koblar, očarala je vse slavno občinstvo s svojim ljubkim obrazom in res izvrstnim predstavljanjem mladega dekleta poselskega stanu. Želimo le, da bi se nam kmalu pokazala zopet na odru.

G. Tura, plesnik, g. Gostič, voznik in gđc. L. Koblar ter Schulz igrali so prav pohvalno ter želi vsestransko priznanje. G. Tura pa zasluži še posebne hvale, ker uredil je vse priprave, katere so ga stale gotovo veliko truda, brezplačno.

Na noge, mladi igralci! Korakajte na dalje po poti, ki ste jo nastopili. Gotovo je, da ravno gledališko predstavljanje pomore veliko k splošnej izomiki. Konečno vzprejmo naj vsi, ki so na ta ali drugi način pripomogli, da se je veselica tako lepo vršila in dobro obnesla, najtoplejšo zahvalo. Živeli!

Domače stvari.

— (Denašnja „Laibacher Zeitung“) priobčuje na prvej strani naslednje pismo:

Št. 593. — Blagorodnemu gosp. dr. Henriku Jacques-u, državnemu poslancu na Dunaji.

Vaše blagorodje!

Po stenogramu, podpisanemu deželnemu predsedstvu predležečem, o seji zbornice poslancev z dne 15. marca t. l., navajalo je Vaše blagorodje v omenjeni seji nekatere proti nemškemu narodu naperene stavke iz nekega baje po „Slov. Narodu“ objavljenega članka in s tem citatom združilo trditve, da je kranjska deželna vlada s „Slovenskim Narodom“ „notorično in neovrgljivo“ v tesnej zvezi.

Na Vašega blagorodja in Vam izročenege mandata čast bodi suponirano, da neste vedoma govorili neresnice. A konstatovati se mora, da ste prenagljeno zajemali iz vira, čegar nečistost bi bili mogli spoznati.

Ker Vam, kakor boste sami priznali, razmere v Kranjskeji iz lastnega nazora neso najmanje znane, bodi Vam v Vašo boljšo informacijo povedano, da je kranjska deželna vlada le z uradnim listom, sicer pa z nobenim časnikom —

niti z nemškimi niti s slovenskimi — v nikakej zvezi.

Ako se v ostalem Vašem blagorodju zljubi v javnej seji parlamenta sumničiti tiskovne oblasti v Kranjskeji, kakor bi zanemarjale svoje uradne dolžnosti, bi se Vam spodobilo, za te Svoje trditve navesti bolj podprtih razlogov.

Vaše blagorodje reklo je v tem govoru, da je po Vas navedeni siloviti odstavek bil malo dni poprej v jednej nezapleneni številki „Slov. Naroda“. Vaše blagorodje bi bilo prav storilo, da ste dotično številko, ki je bila ušla pozornosti glede tiskovne policije vsekako vestnega državnega pravdnika ljubljanskega, točno naznačili, kar bi Vas bilo seveda težko stalo, kajti najmanj mesec dni nazaj pred Vašim, oblasti v Kranjskeji sumničujočim govorom ni bilo v „Slov. Narodu“ takih ali enakih izjav, katere je Vaše blagorodje kot avtentične navajalo. O tem osvedočilo se je deželno predsedstvo natančnim pregledom vseh števil „Slov. Naroda“ od 15. februarja 1883.

V bodoče naj Vaše blagorodje, ako hoče tožiti v parlamentu o državnih oblastih, navaja dejanja, ne pa kar prazno sumiči na dobro vero poslušalcev, ker bi to ne utegnilo pripadati niti poklicu poslanca, niti intencijam Vaših volilcev.

Vaše blagorodje naj na znanje vzame, da se to pismo objavi v „Laibacher Zeitung“.

V Ljubljani 3. dan aprila 1883.

C. kr. dež. predsedstvo za Kranjsko.

Winkler s. r.

c. kr. dež. predsednik.

— (Včerajšnja seja mestnega zastopa bila je nesklepčna.) Prišli so namreč k njej sicer vsi narodni mestni odborniki, izostali pa vsi nemškutarji, razen g. Dobrleta, ki je na posebni poziv županov prišel ob tri četrt na šest. Ker so bile na dnevnem redu nekatere jako važne in nujne zadeve, obžalovati je ta nebrižnost naših nemškutarjev za koristi mesta in meščanstva. V pravem svitu pa se ta gospoda pokaže še le, ako povemo, da je četvorica njih takrat, ko bi bili imeli priti k mestnej seji, sedelo v kazini pri ne ravno važnem in nujnem opravilu. — Res, po njihovih delih jih boste spoznali!

— (Gosp. Božidar Raič) se je že toliko okrepčal, da je v 1. dan t. m. prvokrat po svoji boleznj sv. mašo pel in tudi pridigoval. Ta vesela vest bodi odgovor na mnoga nam došla vprašanja.

— (Umrli) je danes zjutraj ob 5. uri gosp. Fran Perles, meščan in posestnik gostilnice „Pri Zamorci“, 63 let star. Pokojnik bil je vedno zanesljiv narodnjak. Lahka mu zemlja!

— (Iz Trsta) se nam piše v 2. dan t. m.: Današnji „Cittadino“ bil je zaplenjen zaradi ostrega članka proti nemškutarjem na Primorskem. Mej drugim reklo se je, da je večina učiteljskih služeb na naših srednjih šolah v rokah Nemcev iz Česke (Deutschböhmen). — Članek — dopis iz Gradiške — naperil je svojo ost proti tukajšnjemu deželnemu šolskemu nadzorniku dr. Gnadu — znanemu italijano- in slavofagu, ki je tudi tak Nemeec iz Česke.

— (V Zagreb) prišel je ruski profesor g. Grot mlajši, sin Jak. K. Grot, tajnega svetnika in člana petrogradske akademije. Prof. Grot ml. poznat je po svojih znanstvenih razpravah „Magjari v Moravskeji“ in „O Porfirogenetu“.

— (Denarna obrtnijska pomočna družba ljubljanska) ima svoj redni 27. občni zbor v nedeljo 8. aprila 1883 dopoldne ob 11. uri v magistratnej dvorani. Dnevni red je sledeči: 1. Letno sporočilo in računski sklep za l. 1882. 2. Poročilo v zadnjem občnem zboru izvoljenega odbora za pregled računov. 3. Volitev 5 udov v ravnateljstvo za tri leta. 4. Volitev odbora za pregledovanje računov leta 1883. (§. 15. pravil.) 5. Posamezni nasveti udov.

— (Delovanje Schulvereina.) Šolski nadzornik Baumgartner v Marnbergu deli pri svojem nadzorovanji robce za 15—30 kr. mej šolsko mladino, učiteljem pa daje cvenkajoče nagrade. Mi dvomimo, da bi se tako postopanje moglo opravičiti s

pedagogičnega stališča, in ko bi se, vprašali bi, zakaj so se po tem takem odpravile nekdanje premije?

— (Slovenska posojilnica v Mariboru) imela je do konca p. m. 129.300 gl. 97 kr. dohodkov, 124.449 gold. 65 kr. izdatkov, tedaj 253.750 gl. 62 kr. prometa.

— (Žrebanja 2. aprila) 1. Dunajske srečke (Wiener Comunallose): Ser. 2583 št. 69 dobi prvi dobitok z 200.000 gl.; S. 2583 št. 68 drugi dobitok z 30.000 gl.; S. 899 št. 24 dobi 10.000 gl.; S. 1103 št. 3, S. 2494 št. 32, S. 2697 št. 36, S. 2583 št. 30, S. 2891 št. 68 dobe po 1000 gl. — 2. Srečke od 1854 l. Ser. 2485 št. 27 zadela je I. dobitok (100.000 gold.) S. 57 št. 18 dobi 20.000 gl.

Umrli so v Ljubljani:

4. aprila: Franc Perles, hišni posestnik, 62 l., Koldvorske ulice št. 39, za vodenico in srčno napako.

V deželnej bolnici:

2. aprila: Anton Pipan, steklar, 30 l., za kronično tuberkulozo.

3. aprila: Mica Majnik, gostija, 55 l., Exsudat in pericarditis hydropsia. — Mica Kastron, kajzarjeva hči, 21 l., za božjastjo. — Barbara Ciglar, dninarica, 22 l., Exsudat pleur. sinistra.

Tujci:

3. aprila.

Pri **Slonu**: Machan z Dunaja. — Lallič iz Pulja. — Heinrich iz Trsta. — Löwenbein z Dunaja. — Hess iz Kranjske gore.

Pri **Mallét**: Tandler z Dunaja. — Odrenjak iz Moselja. — Färber, Schott, Braun z Dunaja. — Suštersič iz Gradca.

Vabilo na naročbo.

Gg. naročnike, katerim je potekla pr. mesec naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slovenski Narod“ pošiljamo samo onim, ki naročnino naprej plačajo.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13	gld.	—	kr.
„ pol leta	6	„	50	„
„ četrt leta	3	„	30	„
„ jeden mesec	1	„	10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	16	gld.	—	kr.
„ pol leta	8	„	—	„
„ četrt leta	4	„	—	„
„ jeden mesec	1	„	40	„

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Srednje stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu komaj srednje, sploh pa za 2-98 mm. nižje, kot srednje stanje celega leta; znašalo je namreč 732-42 mm. ter bi o v ponedeljek, torek in sredo pod-, druge dni pa nadnormalno. Najvišje, za 4-10 mm. nad normalom, je bilo srednje stanje v petek; najnižje, za 13-05 mm. pod normalom, v torek; razloček mej maksimum in minimom srednjega stanja je tedaj znašal 17-15 mm. Stanje sploh je bilo 9krat pod-, 12krat pa nadnormalno; in sicer najvišje, za 5-07 mm. nad normalom, v nedeljo zvečer; najnižje, za 14-17 mm. pod normalom, v torek zjutraj; razloček mej maksimum in minimom sploh je tedaj znašal 19-24 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 7-32 mm., je imela sreda; najmanjši, za 1-10 mm., četrtek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 5-2° C., to je za 1-5° C. pod normalom; ter je bila samo v torek in nedeljo nadnormalna. Najvišja, za 3-1° C. nad normalom, je bila srednja temperatura v nedeljo; najnižja, za 4-2° C. pod normalom, v petek; razloček mej maksimum in minimom srednjega stanja je tedaj znašal 7-3° C. Tudi temperatura sploh je bila le 8krat nad-, 13krat pa podnormalna; najvišja, za 6-3° C. nad normalom, v nedeljo opoludne; najnižja, za 8-9° C. pod normalom, v četrtek zjutraj; razloček mej maksimum in minimom sploh je tedaj znašal 15-2° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 10-8° C., je imel četrtek; najmanjši, za 2-8° C., sreda.

Vetrovi pretečenega tedna so bili posebno spremenljivi, pa tudi slabotni. Največkrat, 9krat, je bil „jugozahod“, 5krat „vzhod“, po 3krat „burja“ in „zahod“, 1krat „gorenjec“.

Nebo je bilo največkrat, 15krat „popolnem oblačno“, 4krat „deloma jasno“, 2krat „jasno“.

Vreme: Pretečeni teden je imel tri deževne, oziroma snežene dneve, v katerih je palo vsega skupaj za 45-90 mm. mokrine.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	64
Rež, „	5	4
Ječmen „	4	39
Oves, „	3	9
Ajda, „	4	6
Proso, „	4	71
Koruza, „	5	20
Leča, „	8	—
Grah „	9	—
Fižol „	9	—
Krompir, 100 kilogramov	3	12
Maslo, kilogram	—	96
Mast, „	—	88
Speh frišen „	—	70
„ povojen, „	—	75
Surovo maslo, „	—	85
Jajca, jedno	—	1 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje „	—	50
Svinjsko „	—	62
Koštrunovo „	—	30
Kokoš „	—	45
Golob „	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	76
Slama, „	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka, „	4	—

Dunajska borza

dné 4. aprila.

Papirna renta	78	gld.	50	kr.
Srebrna renta	78	„	90	„
Zlata renta	97	„	95	„
5% marena renta	93	„	20	„
Akcije narodne banke	832	„	—	„
Kreditne akcije	318	„	60	„
London	119	„	55	„
Napol.	9	„	47 1/2	„
C. kr. cekini	5	„	63	„
Nemške marke	58	„	45	„
4% državne srečke iz l. 1854	119	„	25	„
Državne srečke iz l. 1864	167	„	—	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	97	„	90	„
Ogrska zlata renta 6%	120	„	50	„
„ „ 4%	90	„	40	„
„ „ papirna renta 5%	88	„	10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	113	„	75	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	„	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	„	50	„
Pr or. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„	—	„
Kreditne srečke	170	„	50	„
Rudolfove srečke	10	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	117	90
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	„	—	„

Čitalnična restavracija

oddala se bo za Sv. Jurij

1 roti najemščini ali na račun.

Oglase sprejema do 20. aprila odbor čitalnice, oziroma gospod Miha Pakič. (202)

Odvetniški kandidat,

kateri ima že nekoliko prakse, išče službo pri notarju. Adreso pove administracija „Slov. Naroda“. (189-4)

700 metričnih stotov

Ilanenega semena ozimeca

in pa 200 veder

izvrstnega vina

z leta 1879. prodaje prav po ceni (203-1)

S. F. Schalk v Sevnici na Sp. Štajerskem.

100 gld.

za posredovanje tistemu, kdor mi do Sv. Jurija preskrbi ugodne prostore za mojo trgovino na obljudenem kraju v Ljubljani.

Ponudbe, z znamko „J. B. 100“, prejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (176-6)

Št. 1921. (115-3)

Oznanilo.

Majnika meseca letos se bodo vsi lovi v tukajšnjem okraju po javnej dražbi na pet let v najem dali in sicer:

Lovi vipavskega sodnijskega okraja dné 9., senožeškega 17., postojinskega 19. in bistriškega 23. maja t. l., vsakokrat ob 10. uri dopoludne na sedežu okrajne sodnije.

K tem dražbam se vabijo prijatelji lova.

C. kr. okr. glavarstvo v Postojini, dné 20. februarja 1883.

Št. 1907.

(195-2)

Razpis.

V deželni prisilni delalnici v Ljubljani je izpraznjena služba paznika II. razreda z letno plačo 300 gld., 1 1/2 funta kruha na dan, s službeno obleko in s stanovanjem v delalnici.

Prosilci za to službo morajo znati brati in pisati.

Prošnje z dokazili o starosti prosilcev, o njihovem stanu, o neomadeževanem življenji, o trdnem zdravlju in krepkej postavi in o zmožnosti slovenskega, nemškega in laškega jezika, naj se

do 24. aprila 1883

ako mogoče osebno izročí upravništvu prisilne delavnice.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 27. marca 1883.

Deželni glavar: Thurn.

! Priznanje !

! Proti bolečinam v glavi in želodci !

Gospodu lekarnarju Trnkóczy-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kugljice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tja napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katárja, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vaše kri čistilne kugljice, tako, da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevaje se vam vnovič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še jeden zavitek teh tako izvrstno delujočih kri čistilnih kugljic.

Pozdravlja Vas sem najudanejša

(43-4)

Lucija Šliber.

Velikansk dobiček

obeta najnovejša, po državi jamčena, velika denarna loterija, 46.600 dobitkov in jedno premijo, znašajočih

8,552.300 mark

in v najsrečnejšem slučaju

500.000 mark

kot glavni dobiček.

Sestava:

1 premija	à 300.000	mark =	300.000	mark.
1 dobitek	à 200.000	„ =	200.000	„
2 dobitka	à 100.000	„ =	200.000	„
1 dobitek	à 90.000	„ =	90.000	„
1 „	à 80.000	„ =	80.000	„
1 „	à 70.000	„ =	70.000	„
1 „	à 60.000	„ =	60.000	„
2 dobitka	à 50.000	„ =	100.000	„
1 dobitek	à 40.000	„ =	40.000	„
1 „	à 30.000	„ =	30.000	„
8 dobitkov	à 15.000	„ =	120.000	„
21 „	à 10.000	„ =	210.000	„
56 „	à 5.000	„ =	280.000	„
106 „	à 3.000	„ =	318.000	„
223 „	à 2.000	„ =	446.000	„
6 „	à 1.500	„ =	9.000	„
515 „	à 1.000	„ =	515.000	„
869 „	à 500	„ =	434.500	„
65 „	à 200	„ =	13.000	„
63 „	à 150	„ =	9.450	„
26820 „	à 145	„ =	3.888.900	„
17837 „	à 124, 100, 94, 67, 40, 20	mark.		

To najnovejšo denarno žrebanje, od hamburške državne vlade dovoljeno in garantirano, ima 92.500 sreček in 46.000 dobitkov in premijo, kakor je zgoraj označeno, kateri se izžrebajo v 7 oddelkih in sicer:

	Glavni dobiček
4000 dob. 1. reda znašajo m.	157.000, m. 50.000
4000 „ 2. „ „	246.000, „ 50.000
4000 „ 3. „ „	362.800, „ 70.000
3500 „ 4. „ „	452.800, „ 80.000
2500 „ 5. „ „	443.800, „ 90.000
1500 „ 6. „ „	360.525, „ 100.000
27100 „ 7. „ in premija „	6,529.375, ev. „ 500.000

K prvemu redu velja **cela originalna srečka 6 mark ali 3 gl. 60 kr., polovica 1 gl. 75 kr.** in nje **četrt 90 kr.** One se pošiljajo takoj po sprejemu denarja in pa tudi po poštnem povzetju naravnost po pošti v zaprtih zavitkih in v boljši razvid pridenejo se vsakemu naročilu gratis **uradni izkazi o srečkanji**, kakor se tudi vsakemu imatelju loza takoj po vsakem srečkanji pošlje **uradni izkaz o dobitkih**.

Naročila prihajajo podpisanimu tako obilo, da se naj pošljejo kmalu kmalu, najpozneje pa do 10. aprila 1883.

in sicer direktno do

Hermana Schwarzschild-a

Haupt-Lotterie-Bureau

Hamburg.

(197-1)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.